

[Arnth Jensen.]

om det 8de Skoleaar. Efter det oprindelige Forslag kunde en Kommunalbestyrelse ved en almindelig Flertalsbeslutning indføre dette Skoleaar for alle Børn i Kommunen med Pligt til at deltage, altsaa praktisk talt en Forlængelse af Undervisningspligten til det 15—16de Aar. I det foreliggende Lovforslag er denne Tvangsbestemmelse ændret til, at i de Købstadkommuner, hvor der er indført 4-aarig Mellem-skole, kan Kommunalbestyrelsen, formentlig ogsaa med almindelig Stemmefflerhed, beslutte, at Undervisningspligten i alle Kommunens offentlige Skoler udvides til det 15de Aar. Det medfører ganske rigtigt, som Undervisningsministeren siger i sin Fremsættelsestale, at de allerfleste Byer maa indføre denne forlængede Undervisningspligt.

For Byernes Vedkommende er Forslaget altsaa ikke ændret af Betydning, her lader man stadig de stedlige Skolemyndigheder og ikke Forældrene bestemme, hvordan det skal være, og det samme maa, saa vidt jeg forstaaer Lovforslaget, vist gælde Skolerne paa Landet efter A.-Formen. Derimod for Skolerne af B.-Form har man ændret Forslaget saaledes, at Ordningen skal tiltrædes af Forældreraad eller Skolekommission for at kunne gennemføres. Jeg gaar ud fra, at saadan Beslutning kan træffes ved almindelig Stemmefflerhed. Jeg har set, at den afgaaede Undervisningsminister paa Møder har udtalt, at denne Indrømmelse er givet for at tilfredsstille visse frisindede Kredse, og at man ved denne Ordning har lagt Sagen i Forældrenes Haand. Jeg mener at vide, at den højtærede Undervisningsminister er vidende om, at de Kredse, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sigter til, langtfra er tilfredsstillende ved Lovforslagets nuværende Affattelse, og jeg vil ogsaa tro, at den højtærede Undervisningsminister inderst inde vil give mig Ret i, at man heller ikke kan sige, at Sagen, selv med den Ændring, der er foretaget, er lagt i Forældrenes Haand, og at den højtærede Undervisningsminister har Øje for, at Forældrenes Tilslutning er en saa afgørende Faktor for et heldigt og for Børnene udbytterigt Resultat, at det netop er den, den udvidede Undervisning maa bygges op paa. Det ser man af Ministerens Fremsættelsestale Sp. 1677, hvori det — med Formandens Tilladelse et ganske kort Citat — hedder følgende...

Formanden: Det er forhaabentlig et ganske kort Citat.

Arnth Jensen: Det er tre Linier, Hr. Formand.

Formanden: Det maa ellers være tilstrækkeligt at henvise til den paagældende Spalte.

Arnth Jensen: Uden at ville diskutere med Formanden.....

Formanden: Det lader sig heller ikke gøre.

Arnth Jensen: vil jeg sige, at det giver en bedre Forklaring, hvis man citerer det. Det hedder dér:

„Forudsætningen for et tilfredsstillende Udbytte af den udvidede Undervisningstid vil endvidere være, at en interesseret og forstaaende Forældre-kreds følger med i Skolens Arbejde og ønsker denne Nyordning indført“.

Dette er saa afgjort en rigtig Tankegang, som jeg fuldt ud kan tiltræde, men denne fundamentale Underbygning for det 8de Skoleaar faar man kun ved at gøre dette absolut frivilligt for Forældrene og Børnene, medens man ved at tvinge uvillige Forældre til at sende deres Børn og uvillige Børn til at deltage meget let opnaar at slaa det Gode ned, som en saadan forstandig og dygtig Undervisning vilde være.

Ministerens er jo ogsaa klar over, at mange Steder er Forholdene saadan, at Etableringen af en saadan Undervisning er umulig, og i de Anvisninger paa Indrettelsen af et ottende Skoleaar, som Ministeren antyder, er der i hvert Fald en, som aldeles ikke lader sig praktisere uden frivillig Tilslutning fra Forældrene, selv om det foreliggende Lovforslag gennemføres uændret. Jeg maa derfor mene, at den højtærede Undervisningsminister i Virkeligheden er stemt for Indførelse af et frivilligt 8de Skoleaar, og til et godt Arbejde for at finde de rette Former for dette kan Ministeren forvente vor Støtte.

Jeg ønsker dog at tilføje, at naar man bruger Navnet „Den praktiske Mellemskole“, er jeg for det første ikke sikker paa, at Navnet er rigtigt, men det finder vi maaske ud af, jeg tror, jeg dér er i Overensstemmelse med det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som vist heller ikke synes om dette Navn. Men dernæst vil jeg ikke undlade i Dag, uden i øvrigt at komme ind paa Detailspørgsmaal, at udtale min stærke Tvivl om, at den i Paragraffen foreslaaede Form for Undervisningen lader sig prakti-